

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 1966 r.

Nr 74*)

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

344 — nr 349 z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie dotacji przedmiotowych 739

ZARZĄDZENIA:

- 345 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 1 grudnia 1966 r. w sprawie uprawnienia Instytutu Ekonomiki Rolnej do nadawania stopnia naukowego doktora 742 —
- 346 — Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1966 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej generalnych dostawców podporządkowanych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego i Ministrowi Górnictwa i Energetyki 742
- 347 — Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1966 r. w sprawie zezwolenia na wnoszenie pieniędzy polskich i krajowych książeczek oszczędnościowych na statki morskie i na znoszenie ich z tych statków 744
- 348 — Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie zasad i trybu finansowania oraz kontroli dotacji przedmiotowych 745
- 349 — Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie zwolnienia niektórych jednostek gospodarki społecznej od obowiązku sporządzania i przedkładania obliczenia podatku obrotowego uiszczanego w formie różnicy cen 753
- 350 — Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. zmieniające zarządzenie w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych 754
- 351 — Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1966 r. w sprawie opracowania i zatwierdzenia planów finansowych na 1967 r. jednostek i zakładów budżetowych oraz funduszy budżetu centralnego 759
- 352 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 9 grudnia 1966 r. w sprawie wspólnych inwestycji ciepłowniczych 760
- 353 — Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1966 r. zmieniające zarządzenie w sprawie skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi 761
- 354 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 17 grudnia 1966 r. uchylające zarządzenie w sprawie wprowadzenia norm ubytków naturalnych drożdży w magazynowaniu 762
- 355 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 grudnia 1966 r. w sprawie wypłaty rent niektórym rencistom zatrudnionym w uposażonych zakładach przemysłu gastronomicznego 762
- 356 — Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 21 grudnia 1966 r. w sprawie ustalenia definicji i oznaczeń legalnych jednostek miar oraz ustalenia pochodnych jednostek miar i jednostek miar dopuszczonych przejściowo do stosowania jako legalne 763

OBWIESZCZENIE

357 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1966 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 777

344

UCHWAŁA Nr 349 RADY MINISTRÓW

z dnia 22. grudnia 1966 r.

w sprawie dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 9 i art. 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 9 ust. 5 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164), art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) oraz art. 10 ustawy budżetowej na rok 1967 z dnia 20. grudnia 1966 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 321) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Dotacje przedmiotowe na artykuły produkowane przez przemysł objęty planowaniem centralnym.

§ 1. 1. Dotacje przedmiotowe są udzielane państwowym przedsiębiorstwom przemysłowym objętym planowaniem cen-

tralnym w wypadku, gdy ceny fabryczne na produkowane przez nie artykuły ustalone zostały powyżej cen zbytu.

2. Podstawę do określania kwoty dotacji przedmiotowych stanowią:

- 1) ilość sprzedanych artykułów (ust. 1),
- 2) jednostkowa stawka dotacji przedmiotowej, stanowiąca różnicę między ceną fabryczną a ceną zbytu artykułu.

3. Ilekroć w uchwale jest mowa o „artykułach objętych systemem cen fabrycznych”, rozumie się przez to artykuły, na które ustalono ceny fabryczne na zasadach określonych w §§ 27—29 uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1966 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych i cen rozliczeniowych w przemyśle społecznym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 7, poz. 54).

§ 2. 1. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane jako:

- 1) limitowane,
- 2) nie limitowane.

*) Ostatni w 1966 r.

2. Dotacje przedmiotowe limitowane wypłacane są przedsiębiorstwom do wysokości kwoty wynikającej z zastosowania jednostkowych stawek dotacji do ilości faktycznie sprzedanych artykułów objętych dotowaniem, z tym że kwota ta nie może jednak przekroczyć ustalonych na dany rok kwot dotacji na poszczególne artykuły.

3. Dotacje przedmiotowe nie limitowane wypłacane są przedsiębiorstwom do wysokości kwoty wynikającej z zastosowania jednostkowych stawek dotacji do ilości faktycznie sprzedanych artykułów objętych dotowaniem.

§ 3. 1. Dotacje przedmiotowe udzielane są z kredytów budżetu centralnego bądź finansowane są z podatku obrotowego.

2. Dotacje przedmiotowe, udzielane z kredytów budżetu centralnego, określone są w corocznej uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa i niektórych zasad jego wykonywania. W uchwale tej ustala się:

- 1) listę artykułów lub grup artykułów dotowanych,
- 2) kwoty dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły lub grupy artykułów z podziałem na dotacje przedmiotowe limitowane i nie limitowane.

3. Z podatku obrotowego finansowane są dotacje przedmiotowe na artykuły, które nie zostały objęte dotacjami przedmiotowymi z kredytów budżetu centralnego i są produkowane przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach określonych w trybie ust. 4.

4. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra określa zjednoczenia, których przedsiębiorstwa uprawnione są do finansowania dotacji przedmiotowych z podatku obrotowego.

§ 4. W zakresie dotacji przedmiotowych na produkowane bądź świadczone przez przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planowaniem centralnym artykuły i usługi, nie objęte systemem cen fabrycznych, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 2.

Rozdział 2.

Dotacje przedmiotowe na artykuły produkowane przez państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość oraz na usługi.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwom państwowego przemysłu terenowego, spółdzielniom oraz państwowym przedsiębiorstwom transportowym objętym planowaniem centralnym mogą być udzielane dotacje przedmiotowe na produkowane przez nie artykuły lub świadczone usługi, których cena zbytu (opłata, stawka taryfowa bądź średnia stawka wpływu za określony rodzaj usługi przewozowej) jest niższa od kosztu własnego artykułu lub usługi powiększonego o określoną stawkę zysku.

2. W zakresie podziału dotacji przedmiotowych na limitowane i nie limitowane oraz w zakresie zasad wypłacania tych dotacji mają zastosowanie przepisy § 2.

§ 6. 1. Dotacje przedmiotowe, o których mowa w § 5, udzielane są z kredytów budżetu centralnego.

2. W uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa i niektórych zasad jego wykonywania ustalone będą:

- 1) lista artykułów i usług lub grup artykułów i usług dotowanych,
- 2) stawki dotacji przedmiotowych,
- 3) kwoty dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły i usługi lub grupy artykułów i usług z podziałem na dotacje przedmiotowe limitowane i nie limitowane.

§ 7. 1. Stawki dotacji przedmiotowych (§ 6 ust. 2 pkt 2) ustalane są, jak następuje:

- 1) średnie stawki dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły lub usługi, jako różnica między średnim kosztem własnym produkcji artykułu lub usługi przedsiębiorstw nadzorowanych przez właściwego ministra lub

zrzeszonych we właściwych centralnych związkach spółdzielczych, powiększonym o określoną stawkę zysku, a ceną zbytu, opłatą, stawką taryfową lub średnią stawką wpływu za określony rodzaj usługi przewozowej,

- 2) grupowe stawki dotacji przedmiotowych na grupy artykułów lub usług jako różnica między średnim kosztem własnym produkcji grupy artykułów lub usług przedsiębiorstw nadzorowanych przez właściwego ministra lub zrzeszonych we właściwych centralnych związkach spółdzielczych, powiększonym o określoną stawkę zysku, a średnią ważoną cen zbytu artykułów lub usług wchodzących w skład danej grupy artykułów lub grupy usług.

2. Stawki dotacji przedmiotowych (ust. 1 pkt 1) mogą być ustalane na poszczególne artykuły lub usługi kwotowo w wysokości nie powiązanej ściśle z poziomem kosztów własnych produkcji artykułu lub usługi i ich ceną zbytu, opłatą lub stawką taryfową.

3. Uchwała wymieniona w § 6 może stanowić, że stawki dotacji przedmiotowych (ust. 1 pkt 1 i ust. 2) nie podlegają różnicowaniu, o którym mowa w § 8.

§ 8. 1. Na podstawie grupowych stawek dotacji przedmiotowych ministrowie i zarządy centralnych związków spółdzielczych ustalają średnie stawki dotacji na poszczególne artykuły lub usługi wchodzące w skład danej grupy artykułów lub usług.

2. Średnie stawki dotacji przedmiotowych, ustalone w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa i niektórych zasad jego wykonywania, z wyjątkiem stawek, o których mowa w § 7 ust. 3, oraz średnie stawki dotacji przedmiotowych, ustalone w trybie ust. 1, powinny być odpowiednio różnicowane przez właściwych ministrów oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych dla poszczególnych terenowych zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych oraz terenowych związków spółdzielczych, a następnie przez te jednostki dla poszczególnych zgrupowanych w nich przedsiębiorstw i spółdzielni — na podstawie wytycznych wydanych przez właściwych ministrów i centralne związki spółdzielcze.

3. W uzasadnionych wypadkach właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych mogą przekazać obowiązek przeliczania grupowych stawek dotacji przedmiotowych na stawki średnie, o których mowa w ust. 1, zjednoczeniom przedsiębiorstw państwowych lub terenowym związkom spółdzielczym. Obowiązek przeliczenia grupowych stawek dotacji przedmiotowych na stawki średnie może być przekazany po odpowiednim ich zróżnicowaniu dla poszczególnych terenowych zjednoczeń lub terenowych związków spółdzielczych.

4. Różnicowanie stawek dotacji przedmiotowych (ust. 2 i 3) powinno być dokonywane tak, aby:

- 1) średnie bądź grupowe stawki dotacji przedmiotowych, ustalone dla terenowych zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych i terenowych związków spółdzielczych, odpowiadały różnicy między średnim kosztem własnym wytworzenia artykułu (usługi) lub grupy artykułów (usług) produkowanych przez zgrupowane bądź zrzeszone w nich przedsiębiorstwa i spółdzielnie, powiększonym o stawkę zysku, przyjętą do kalkulacji stawek dotacji przedmiotowych zawartych w uchwale, o której mowa w ust. 2, a ceną zbytu bądź średnią ważoną cen zbytu artykułów (usług) wchodzących w skład danej grupy artykułów (usług),
- 2) jednostkowe stawki dotacji przedmiotowych, ustalone przez zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych i terenowe związki spółdzielcze dla zgrupowanych bądź zrzeszonych w nich przedsiębiorstw i spółdzielni — odpowiadały różnicy między jednostkowym kosztem własnym wytworzenia artykułu (usługi) produkowanego przez dane przedsiębiorstwo lub spółdzielnię, powiększonym

o stawkę zysku, ustaloną według zasad zawartych w pkt 1, a ceną zbytu albo opłatą (stawką taryfową) lub średnią stawką wpływu za określony rodzaj usługi przewozowej.

5. Stawki zysku przyjmowane dla celów kalkulacji zróżnicowanych stawek dotacji przedmiotowych (ust. 4) mogą być w gospodarzo uzasadnionych wypadkach odpowiednio różnicowane, tzn. podwyższone i obniżane w stosunku do stawek zysku przyjętych przy ustalaniu stawek dotacji przedmiotowych, zawartych w uchwale, o której mowa w ust. 2.

6. Właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych po dokonaniu podziału (zróżnicowaniu) grupowych i średnich stawek dotacji przedmiotowych (§ 6 ust. 2 pkt 2) na poszczególne terenowe zjednoczenia lub terenowe związki spółdzielcze przekazują wykaz tych zróżnicowanych stawek Ministerstwu Finansów w terminie 1 miesiąca po dokonaniu podziału.

7. Przepisy ust. 1—6 nie mają zastosowania do dotacji przedmiotowych udzielanych na pasze treściwe produkowane przez państwowe przedsiębiorstwa terenowe i spółdzielcze.

8. Jednostkowe stawki dotacji na pasze treściwe oraz stawki dotacji na przetwory owocowo-warzywne produkowane przez państwowe przedsiębiorstwa terenowe i spółdzielnie ustala Minister Finansów na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, uzgodniony z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości.

9. Zjednoczenia oraz terenowe związki spółdzielcze po dokonaniu podziału grupowych lub średnich stawek dotacji na jednostkowe stawki dotacji dla artykułów produkowanych lub usług świadczonych przez zgrupowane w nich przedsiębiorstwa lub spółdzielnie przekazują właściwym wydziałom finansowym prezydentów wojewódzkich rad narodowych wykaz obowiązujących przedsiębiorstwa i spółdzielnie stawek dotacji przedmiotowych w terminie 1 miesiąca od otrzymania stawek dotacji przedmiotowych, podlegających podziałowi (zróżnicowaniu). Do wykazu stawek dotacji przedmiotowych obowiązujących przedsiębiorstwa i spółdzielnie powinna być załączona skrócona kalkulacja tych stawek zawierająca co najmniej: jednostkowy koszt własny produkcji, stawkę zysku i wielkość planowanej produkcji danego artykułu (usługi).

10. Podstawę do określenia kwoty dotacji przedmiotowych udzielanych państwowym przedsiębiorstwom przemysłu terenowego i spółdzielniom oraz państwowym przedsiębiorstwom transportowym objętym planowaniem centralnym stanowi:

- 1) ilość sprzedanych artykułów lub świadczonych usług,
- 2) jednostkowa stawka dotacji przedmiotowej, ustalona w trybie ust. 2 lub w trybie § 7 ust. 3.

§ 9. 1. Średnie stawki dotacji przedmiotowych, ustalone na zasadach określonych w § 7 ust. 1 pkt 1 lub wynikające z przeliczenia grupowych stawek dotacji w trybie § 8 ust. 1 i 3, są stawkami maksymalnymi, których nie można przekroczyć w toku wykonywania planu i budżetu Państwa.

2. Jeżeli wskutek różnego stopnia wykonania przez poszczególne przedsiębiorstwa, którym przysługują różne jednostkowe stawki dotacji, ilościowego planu sprzedaży artykułów dotowanych — występuje w toku wykonania planu i budżetu Państwa niebezpieczeństwo przekroczenia średnich stawek dotacji przedmiotowych, jednostki nadrzędne powinny dokonać odpowiednich przesunięć produkcji dotowanych artykułów do przedsiębiorstw o niższych kosztach produkcji i niższych jednostkowych stawkach dotacji lub powinny przedsięwziąć inne środki, tak aby zapobiec przekroczeniu średnich stawek dotacji przedmiotowych, traktowanych jako stawki maksymalne.

3. Jeżeli dokonanie zmian planów produkcji i sprzedaży (ust. 2) nie jest uzasadnione ze względów ekonomicznych, jak na przykład w razie konieczności uzyskania maksymalnego wzrostu produkcji artykułów dotowanych nawet po

wyższych średnich kosztach od przewidzianych w planie, a przedsięwzięcie innych środków, o których mowa w ust. 2, nie jest wystarczające lub możliwe, jednostka nadrzędna grupująca przedsiębiorstwa, w zakresie których następuje przekroczenie średnich stawek dotacji, jest zobowiązana do wystąpienia z wnioskiem do ministra lub zarządu centralnego związku spółdzielczego o zmianę średniej stawki dotacji przedmiotowej, przekazanej jej w trybie § 8.

4. Jeżeli decyzja ministra lub zarządu centralnego związku spółdzielczego w sprawie przekroczenia średnich stawek dotacji (ust. 3) może spowodować przekroczenie średnich stawek dotacji w skali resortu, właściwy minister lub zarząd centralnego związku spółdzielczego występuje z wnioskiem do Ministra Finansów o podwyższenie średnich stawek dotacji przedmiotowych, ustalonych dla resortu w trybie § 7 lub § 8.

§ 10. Jeżeli asortymentowe wykonanie sprzedaży artykułów lub usług wchodzących w skład grupy artykułów, dla których ustalono grupowe stawki dotacji przedmiotowych, odbiega od założeń planu — grupowe stawki dotacji przedmiotowych mogą w wykonaniu ukształtować się odmiennie od stawek ustalonych w trybie § 7 ust. 1 pkt 2, pod warunkiem nieprzekroczenia średnich stawek dotacji przedmiotowych, ustalonych na podstawie stawek grupowych w trybie § 8 jako stawek maksymalnych.

§ 11. W zakresie usług przewozowych świadczonych przez przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej nie mają zastosowania przepisy §§ 9 i 10.

§ 12. W razie produkowania przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i spółdzielnie artykułów, na które ustalono ceny fabryczne, dotacje przedmiotowe na te artykuły mogą być udzielane na zasadach określonych w rozdziale 1.

Rozdział 3.

Zmiany dotacji w ciągu roku.

§ 13. 1. Upoważnia się Ministra Finansów w okresie wykonywania budżetu Państwa do dodatkowego obejmowania listą artykułów, na które będą udzielane dotacje z kredytów budżetu centralnego:

- 1) artykułów, na które zostały w ciągu roku wprowadzone ceny fabryczne na poziomie wyższym od ustalonego poziomu cen zbytu tych artykułów,
- 2) artykułów, na które zostały w ciągu roku zmienione ceny fabryczne lub ceny zbytu, w wyniku czego ceny fabryczne ukształtowały się na poziomie wyższym od cen zbytu,
- 3) nowych artykułów przemysłowych objętych systemem cen fabrycznych wytwarzanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planowaniem centralnym, których produkcja wymaga rozruchu eksploatacyjnego,
- 4) artykułów produkowanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie, dla których z powodu braku surowca zmieniono recepturę, stosując zamienniki surowcowe zwiększające jednostkowy koszt własny,
- 5) artykułów produkowanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie, stanowiących artykuły zastępcze wyrobów, których produkcja nie została podjęta bądź została zaniechana z powodu braku surowca — wyłącznie w wypadkach, gdy artykuł zastępczy objęty jest tą samą grupą asortymentową co artykuł, którego produkcja nie została podjęta.

2. Upoważnia się Ministra Finansów w okresie wykonywania budżetu Państwa do przenoszenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, na wniosek właściwych ministrów i zarządów centralnych związków spółdzielczych, uzgodniony z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen, części kwot dotacji przedmiotowych limitowanych z jednej grupy artykułów na inną

grupe, w ramach ogólnej kwoty dotacji limitowanych, ustalonej dla resortu w budżecie na dany rok.

3. Objęcie dotacjami przedmiotowymi artykułów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen.

§ 14. 1. Zmian stawek dotacji przedmiotowych w ciągu roku dokonuje się w następujących wypadkach:

- 1) w zakresie artykułów objętych systemem cen fabrycznych — gdy nastąpi zmiana ceny fabrycznej lub ceny zbytu albo obu cen łącznie, jeśli w wyniku tego ulega podwyższeniu lub zmniejszeniu różnica między wyższą ceną fabryczną a niższą ceną zbytu (§ 1 ust. 2 pkt 2),
- 2) w zakresie artykułów nie objętych systemem cen fabrycznych oraz w zakresie usług, gdy ulegnie zmianie poziom cen zbytu artykułów lub poziom opłat (stawek taryfowych) za usługi albo gdy nastąpi z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstw zmiana poziomu kosztów produkcji (np. wskutek urzędowej zmiany cen zakupu surowców lub materiałów, zmiany płac itp.),
- 3) w wypadkach określonych w § 9 ust. 3 i 4,
- 4) jeśli w wyniku kontroli i analizy, o których mowa w § 15, ustalone zostanie, że wynikowy poziom kosztów własnych dotowanych artykułów lub usług — nie objętych systemem cen fabrycznych — jest niższy o ponad 3% od poziomu kosztów przyjętych za podstawę do ustalenia stawki dotacji, a obniżka ta nie jest wynikiem faktycznych osiągnięć w okresie obniżki kosztów, lecz jest skutkiem nieprawidłowej kalkulacji przedstawionej przez przedsiębiorstwa dla uzasadnienia wysokości dotacji.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2, 3 i 4 Minister Finansów dokonuje zmian stawek dotacji przedmiotowych ustalonych w uchwale, o której mowa w § 6 ust. 2.

3. Zobowiązuje się właściwych ministrów i zarządy centralnych związków spółdzielczych do występowania do Ministra Finansów z wnioskami o zmianę stawek dotacji przedmiotowych ustalonych dla resortu, jeśli wystąpią okoliczności przewidziane w ust. 1 pkt 2—4.

4. Minister Finansów może dokonywać zmian stawek dotacji przedmiotowych z własnej inicjatywy w porozumieniu z właściwymi ministrami i zarządami centralnych związków

spółdzielczych, jeśli w wyniku kontroli przeprowadzonej przez organy finansowe zostaną ujawnione okoliczności określone w ust. 1 pkt 2—4.

§ 15. Zobowiązuje się właściwych ministrów, zarządy centralnych związków spółdzielczych, zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych, terenowe związki spółdzielcze i prezydya właściwych rad narodowych do przeprowadzania w okresach półrocznych oraz rocznych kontroli i analizy poziomu kosztów własnych dotowanych artykułów i usług.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

§ 16. Uchwała nie dotyczy:

- 1) artykułów produkowanych lub usług świadczonych przez przedsiębiorstwa podległe lub nadzorowane przez Ministra Rolnictwa,
- 2) artykułów odzieżowych produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowe objęte planowaniem centralnym, przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i spółdzielnie,
- 3) artykułów produkowanych lub usług świadczonych przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej.

§ 17. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia przepisów niniejszej uchwały na przedsiębiorstwa nie określone w § 1 ust. 1 i § 5 ust. 1.

§ 18. Upoważnia się Ministra Finansów do wydawania szczegółowych przepisów w zakresie:

- 1) składania przez właściwych ministrów wniosków o objęcie dotacjami przedmiotowymi artykułów produkowanych przez nadzorowane przez nich i podległe im przedsiębiorstwa,
- 2) zasad i trybu finansowania oraz kontroli udzielania dotacji przedmiotowych z kredytów budżetu centralnego,
- 3) zasad, trybu i kontroli finansowania dotacji przedmiotowych z podatku obrotowego, przypadającego od przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym,
- 4) zasad i trybu dokonywania zmian dotacji przedmiotowych w ciągu roku.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

345

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 1 grudnia 1966 r.

w sprawie uprawnienia Instytutu Ekonomiki Rolnej do nadawania stopnia naukowego doktora.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytut Ekonomiki Rolnej uprawniony jest do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: E. Szyr

Wiceprezes Rady Ministrów

346

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 grudnia 1966 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej generalnych dostawców podporządkowanych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego i Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

Na podstawie §§ 55 i 59 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem central-

nym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316), §§ 51 i 55 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw obję-